

Posamezna številka 1 Din, mesečno, če se sprejme list v uravi, naročnina 4 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din. - Celoletna naročnina je 50 Din, četrtletna 13 Din. Cene inseratom po dogovoru

PONEDELJSKI
SCOUVENEC

Uredništvo: Kopitarjeva ul. št. 6/III
Telefon št. 2050 in 2946. — Rokopisi se ne vračajo
Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6
Poštni ček. račun. Ljubljana 15.179
Telefon št. 2549

Kako hoče Evropa „organizirati“ mir

Kolikor držav - toliko mnenj ...

Po nemškem atentatu na mir se Evropa obnaša kot čreda preplašenih ovc

Pariz, 7. aprila. TG V »Echo de Paris« objavlja zunanje politični urednik Pertinax prodoren članek, ki daje približno pravilno sliko o sedanjem političnem položaju Evrope ter omogoča nekoliko bolj jasno orientacijo v labirintu paktov, ki so jih križem Evrope napredli diplomati.

Med velesilami ni skupnosti

»Trije tedni so pretekli, odkar je Nemčija 16. marca svojevolično raztrgala mirovno pogodbo in si dala ogromno armado. Osem dni je od tega, kar je kancelar Hitler brutalno povedal iz oči v oči angleškemu zunanjemu ministru siru Johnu Simonu, kakšna je dejanska moč nemške oborožene sile. Navzlic temu pa države, ki jih vse ogroža novovstani nemški imperializem, to so velesile Anglija, Francija in Italija, kakor tudi manjše države v srednji in vzhodni Evropi, še niso izjavile, da so pripravljene druga drugo podpirati v bližajoči se nevarnosti. Nasprotno, vse te države hodijo svoja pota, vse ponižne in skromne, nekako boječe in njihova medsebojna razmerja postajajo vsak dan hujša in globlja. Vsaka ima svoje načrte in vsi načrti drug drugemu nasprotujejo. Zmeda je popolna. Nemčiji pa daje novega poguma.«

Anglija brani Nemce

Anglija se od potovanja po Evropi ni ničesar naučila. Ona se trudi, da bi nikdo Nemčiji ne storil kaj zalega, da je ne bi zvezi Nemčij pokarala in da se ne bi storila Franciji kakršna vojaška zveza. Angleški zunanji minister je bil tisti, ki je 1. aprila Nemčiji nasprotoval temu, da bi Anglija zagrožila Nemčiji, naj ohrani mir, ter je s svojim vplivom zmagal nad zaslepljenim Edwardom Greyem. Kako naj taisti Simon danes dela drugače. Angleška vlada se menda celo pripravlja, da bo na konferenci v Stresi morda povedala, da ne bo trpela nobenih groženj proti Nemčiji, češ, Hitler je v svojem razgovoru s Simonom in Edenom v Berlinu pokazal veliko dobre volje, ki je velesile ne smejo lahkomiselno odbiti. Francosko-angleški sporazum z dne 3. februarja, »da bosta Anglija in Francija postopali skupaj«, je torej izgubil svojo vsebino. Anglija bo še nadalje podpirala Nemčijo.

Francija tava v megli

Francija sama tava v megli. Januarja se je sporazumela z Italijo. Sedaj noče tega sporazuma izkoristiti. Februarja se je sporazumela z Anglijo. Anglija je sporazumu pokazala hrbet in Francija ne izvaja iz tega nobenih posledic. S Poljsko se krega na eni strani, na drugi strani pa ji hoče le priti nasproti in si s tem odbija ruskega zaveznika. Male države so dobile od Lavala 18. januarja sveto obljubo, da bo prva stvar, ki jo bo Francija ukrenila, podpis vzhodnega pakta. Male države čakajo in iz Pariza ne prihaja nič. Torej bodo morale same iskati svojo lastno pot.

Poljska v precepu

Poljska ne more sprejeti niti angleškega niti francoskega niti italijanskega načrta. Med dvema velikima državama, ki sta si jo med seboj že dvakrat v zgodovini delili, sedi in prosi, naj jo razumejo. S Českoslovaško noče, z Litvo ne mara, proč od Nemčije ne more, k Rusiji ne sme. Torej, kam?

Male države zapuščene

Male države, med seboj edine sicer, ne najdejo razumevanja pri nobeni od velesil. Na vprašanje Avstrije gredo mnenja narazen. Prisotnost Madjarske v sredi Pedonavja zmedo še povečava. Na Francijo jih vežejo pogodbe, toda te pogodbe so, kot bi jih ne bilo, Nemčija jih vabi, toda Nemčijo poznajo in vedo, koliko veljajo takšni prijateljski. Rusije jih kliče, toda ali bo Rusija branila njihove zapadne meje.

Udarci po razpršenih drobcih

Kolikor je v Evropi velesil, toliko je različnih mnenj. Za Nemčijo ni treba bolj ugodnega položaja. Ko so udarili, so dobro vedeli, da ne udarjajo po strnjeni fronti, ampak po razpršenih koscih, ki drug drugemu ne zaupajo. V tej negotovosti pa se vsi mrzlično oborožujejo. Tako je v svetovni vojni Nemčija tolkla zaveznike, č-

Italija razočarana

Glede Italije je stvar druga. Mussolini je pričakoval, da bo reakcija Francije in Anglije na izjavo njegove močnejša. Bil je tudi sam pripravljen pomagati, in sicer močno pomagati. Toda slepomiselnost v Parizu in v Londonu ga je razočarala. Zakaj bi se sedaj izpostavil Parizu in zavzvala Londona že v naprej obsojena na neuspeh. Italija bo šla svoja pota in že govori, da bo sedaj še bolj organizirala države, ki jih je 18. marca 1934 povežala v podonavski pakt (Avstrijo in Madjarsko), kar je tako razburilo Francijo. Italija bo za zaščito svojih lastnih interesov organizirala protinemško obrambo ter opustila, da bi se še ukvarjala naprej s francoskimi in angleškimi razprkami. Torej se francosko-italijanski sporazum z dne 7. februarja miru, še predno se je prav rodil.

Rusija nevoljna

Rusija je nad Francijo obupala. Ni čuda. Mesto objavljenega vzhodnega pakta, ki bi bil Nemčijo zajel v jeklene klešče, ji je sedaj Laval poslal dne 30. marca nek novi predlog pogodbe, ki bi bila navezana na enoglasni sklep Sveta Zveze narodov. Enoglasnosti bi pa nikoli ne bilo. Torej je Laval mesto konkretne vojaške zveze poslal v Moskvo od vrhu dima. Rusija je postala rezervirana. Sedaj Francoje noče ničesar več. Od Anglije pričakuje malo ali pa ničesar. Povezana z Malo zvezo in z Balkanskim sporazumom Rusija sedaj ne bo več prodajala svoje spodobne kretanja za prazen nič, ampak samo za čisto jasne in konkretne zvezne pogodbe.

Kaj ukreniti proti Nemčiji

London, 7. aprila. c. Lord Eden je včeraj in danes porabil svoj weekend za to, da je pripravil zelo obširno in podrobno poročilo, ki ga izbu svojih jutri zjutraj na seji angleške vlade o izidu svojih potovanj po evropskih prestolnicah. Pa tudi zunanji minister sir John Simon ni miroval, ampak je povabil s seboj na weekend francoskega veleposlanika Andria Corbina in pa italijanskega veleposlanika Grandija. Kakor sporoča dopisnik pariškega »Intransigenta«, je Dino Grandi siru Johnu Simonu že predložil Mussolinijeve zahteve. Mussolini je proti Nemčiji silno sovražno razpoložen in zahteva, da se na izrednem zasedanju Sveta Zveze narodov sklene sledeče:

Proti Nemčiji se uporabijo vse sankcije, predvidene po členu 16 pakta Zveze narodov. Glavna sankcija naj bi bila popoln gospodarski bojkot Nemčije. Na konferenci v Stresi pa bo Mussolini od Francije in Anglije zahteval nov garancijski pakt za avstrijsko neodvisnost.

Isti dopisnik sporoča tudi temu listu, da je sir John Simon predlagal Grandiju, da bi Anglija želela, da se na zasedanju Sveta Zveze narodov sestavi posebna anketa komisija, ki naj prouči ves obsežni material in v doglednem času nato predloži posebnemu odboru Zveze narodov svoje zaključke. Ta posebni odbor bi nato Svetu Zveze narodov sporočil, kaj je treba storiti. V bistvu torej predlaga Anglija sedaj zopet isto proceduro, kot jo je Eden predlagal takrat, ko je bila na dnevnem redu pritožba jugoslovanske vlade proti Madjarski.

Predvsem pa hoče Anglija sedaj vplivati kar najbolj zavlačevalno. V Angliji so prepričani, da je trenotna bojazen za mir v Evropi pretirana. Angleški vladi je potrebno, da dokaže, da ima hladno kri in da štiti mir v Evropi. Blizamo se namreč novim volitvam v angleški parlament in prav gotovo je, da bi pri teh volitvah zmagali socialistični pacifisti, če bi se sedanja vlada preveč sodalizirala s francosko in italijansko MacDonaldovo vlado. Zato je on danes največji apostol miru v Evropi. Zato bo na konferenci v Stresi in na zasedanju Sveta Zveze narodov v imenu Anglije predlagala, da naj se za mesec maj ali junij sliče velika svetovna mirovna konferenca v Londonu, kateri bi predsedoval Mac Donald.

Velik poljski patrijot pred sodiščem

Korfanty

Krakow, 4. aprila.

Zalostno poglavje najnovejše poljske zgodovine se bliža koncu. Zanimivo, ognjevitvo patrijotično življenje, vse posvečeno Poljski, prenapolnjeno z junaki in čini takrat, ko so drugi na vse strani odpadali, bi sedaj našlo plačilo, ki ga zemeljska hvala in državnost poklanja vsem velikim nesebičnim možem. Državni pravdnik v Katowicah je prošil poljski senat v Varšavi, naj mu izroči za sodni postopek poslanca Wojciecha Korfantya. Brez dvoma bo senat izročitev dovolil, ker traja imuniteta, ki jo je Korfanty užival kot poslanec avtonomnega slezijskega deželnega sejma, le še par dni in bo z ukinitvijo deželne avtonomije izginila. In še pred 15 leti največji poljski narodni junak, ki so se že samo ob njegovem imenu odkrivale množice, bo končal svojo življenjsko pot pred sodiščem tiste Poljske, ki jo je tako ljubil in ki ji je toliko dal.

Državno pravdnništvo očita Korfantyu, da je izsilil iz slezijske industrije 35.000 zlotov (350.000 dinarjev), od katerih je za sebe porabil 19.000 zlotov (190.000 Din). Vsem je na Poljskem znano, da se Poljska vlada znebiti Korfantya kot političnega nasprotnika in čeprav bi po obstoječem zakonu to lahko storila s tem, da bi mu naprtila politična zločina, se je raje odločila, da njegovo ime obliati s korupcijsko afero, ki ji tukaj nihče ne verjame, ker politični kaznenec bi lahko postal politični mučenik, medtem ko vlada opazi, da bo na Korfantya-korupcionista ljudstvo pač hitreje pozabilo.

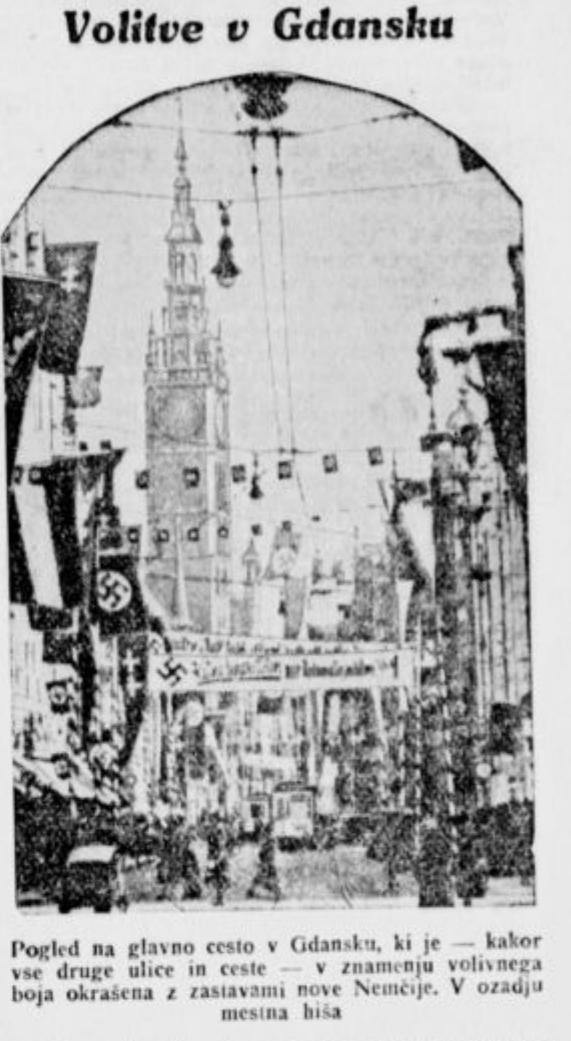
Zivljenje tega narodnega junaka je bilo dobro napetemu romanu. V predvojnem času je bil Korfanty poljski poslanec v nemškem državnem zboru od 1904 do 1918 ter je vodil vso propagando, da se Poznanjsko, Pomorje in Slezijsko odtrgajo od Nemčije in vključijo v poljsko ozemlje. Ko so zmagovalci hoteli dati Slezijsko v celoti Nemčiji, se je Korfanty vrgel s četo dobro organiziranih poljskih patriotov v slezo kar na svojo roko, zasedel poljsko govoreče dele in ko so velesile na to pri-

Kako se Poljska „zahvaljuje“ velikemu narodnemu junaku

stale na plebiscit, je bil Korfanty tista goreča in plameteča baklja rodoljubja, ki je dosegla v strastnem boju proti navali nemške propagande, da je Poljska slednjič le izvojevala od mirovne konference, da ji je bil pripisan velik del Slezijske vsemi premogovnimi in železnimi bogastvi. Njegova popularnost za te velike čine je bila tako velika, da je postal predsednik poljske vlade od 1922 do 1923. Toda odkar se je začela pojavljati Piłsudskijska struja, odkar je 1926 zavlada Piłsudskijski režim »polkovnikov«, je začela zvezda Korfantya ugašati. Začeli so ga potiskati ob stran kot nezanesljivega, kot človeka, ki mu ni zaupali. Korfanty se je utaboril še v slezijskem avtonomnem deželnem zboru, kjer ga vlada ni mogla zlomiti, ker ga je obojevalo osovobojeno slezijsko ljudstvo. Vlada ga ni mogla doseči drugače, kot da je ukinita avtonomija Slezijske. Sedaj ga hoče preplekati s vladom. Poljskim patriotom se to zdi dejanje, ki ni vredno velikega naroda, posebno ker je vzrok Korfantyjevega preganjanja samo njegovo nesrhljivo nasprotnost do obstoječega režima Poljske.

Sestanek dveh rumenih cesarjev

Berlin, 7. aprila. c. Deutsches Nachrichten Bureau poroča iz Tokija, da so končali s pripravi za sestanek mandžurskega cesarja, ki prihaja na obisk japonske cesarske dvojice. Vsa Japonska je v zastavah, Jokohama in Tokio pa sta se obklesli v očarujočo krasoto. Državne oblasti so ukrenile ogromne varnostne odredbe, železniške proge strazijo že dalje časa noč in dan. 7000 železniških uradnikov in gasilcev varje vso pot do Tokija. Velika bojna ladja, ki bo pripeljala mandžurskega cesarja, bo bržkone pristala že v nedeljo dopoldne. Vse japonske časopise piše samo o tem obisku. Ter proslavlja zvezo dveh mogočnih cesarstev na Daljnem vzhodu, ki sta poklicana, da vzdružita mir in red ter da osvobodita vso vzhodno Azijo od tuje vpliva.

Pogled na glavno ceste v Gdansk, ki je — kakor vse druge ulice in ceste — v znamenju volivnega boja okrašena z zastavami nove Nemčije. V ozadju mestna hiša

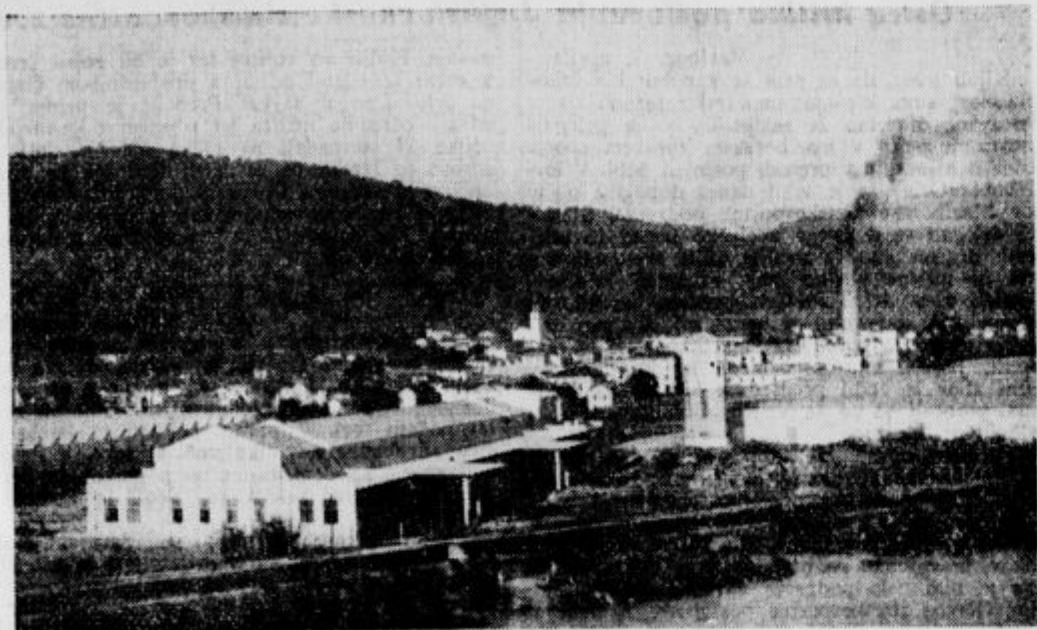
Danes je gdanski svobodno volilo 72 zastopnikov v parlament, ki ga imenujejo v Gdansk »ljudski zbor«. Dva nemška ministra, general Göring in propagandni minister dr. Goebbels sta imela agitacijske volivne shode in ostaneta de končnega izida volitev, da izrabita ves moralni pritisk na volivce. Göring je na sinočnjem shodu dejal, da Nemčija sicer noče nasilnim putem zasedati gdansko ozemlje, toda »prišel bo čas, ko bo morala Evropa priznati storjeno dejstvo.« Pri zadnjih volitvah so narodni socialisti dobili 5 odstotnih večino. Proti narodnemu socializmu stojijo na volišču katoliški centrum, nemški nacionalci, socialni demokrati in še nekaj narodnih skupin. Današnja poročila iz Gdanskega pravljajo, da so se volitve večine od velikanskega navdušenja ljudstva in da računajo narodni socialisti na vsaj 80% večino. S tem bi postali izključni gospodarji Gdanskega, ostale stranke bi bile izenačene po nemškem zgledu in Evropa naj bi se pripravila v kratkem na kakšno novo presenečenje v tem predelu.

Francoski protest pri ZN

Pariz, 7. aprila. c. V francoskem zunanjem ministrstvu včeraj in danes kljub soboti in nedelji niso mirovali. Zunanji minister Laval je vedel dan pripravil besedilo, ki ga bo Francija predložila izrednemu zasedanju Sveta Zveze narodov. To besedilo je že gotovo in obsega 10 tipkanih strani. V tej noti Francija javno dolži Nemčijo, da je ona kriva za težak položaj v Evropi. Zelo je bilo opaženo, da se je te dni v francoskem zunanjem ministrstvu neprestano mudil sovjetski veleposlanik Potemkin.

Od Soče čez Zilo

Podgora - s krvjo napojena

Na desnem bregu Soče, nasproti Gorici pod slavno Kalvarijo leži Podgora. Stisnjena med bregovi Kalvarije in Soče, meji na eni strani na Pevmo in Grojno, na drugi strani pa gleda tja doli proti Ločniku, kjer se v furlanski nizini razprostirajo zadnja slovenska selišča. V Podgori ob Soči se končavajo goriška Brda, kjer raste čudovita brska rebula in se rode živahni in trpeči Briči. Pod podgorsko vasjo se Soča, katera doslej teče stisnjena med visoke bregove in gore, razprostre v široko strugo, ker ji furlanska nizina na desni ne dela več ovir. Podgora je prilično star industrijski kraj. Pred vojsko je bila tu velika papirnica. Industrija je privabila semkaj pred vojno poleg stotin slovenskega delavstva tudi nekaj furlan-

skih delavcev iz bližnje Furlanije ter nemških uradnikov. Tako je Podgora, ki je bila od nekdaj vseskozi slovenska, na zunaj kazala včasih nekoliko mednarodno lice. Pred vojsko je v Podgori večkrat govoril delavstvu rajni dr. Krek. Zgoraj pri cerkvi je pasel duše plemeniti župnik gospod Golob in za njim živahni in vneti Ciril Metod Vuga. Oba ta plemenita moža že krije ruša.

Danes je v Podgori velika tovarna pletenin. Na Kalvariji, kjer so včasih stali trije križi, stoji danes obelisk na čast tu padlim vojakom. Podgorska tla so na debelo pognojena s krvjo. Na tisoče slovenskih mož in fantov čaka tu večnega vstajenja.

Tihotapske zgodbe

Meseca oktobra 1. 1935 je italijanska finančna straža v Vratih pri Godoviču nekje zaplenila konja, ki je po njenem mnenju bil vtihotapljen iz Jugoslavije. Finančni organi so tega konja spravili v hlev Janeza Zaklja v Godoviču. Konj je bil vreden najmanj 1500 lir. Toda 30. oktobra ponoči je konj iz Zakljevega hleva izginil. Obhlsti so začele veliko preiskavo. Konec je bil ta, da so prišli 6 domačinov, ki so bili osumljeni, da so neznanim tihotapcem vzetega konja ukradli in odvedli.

Dne 2. aprila so se zaradi tega pred goriškimi sodiščem zagovarjali: 31 let stari Jakob Petkovšek iz Jugoslavije, 20 letni Franc Kogovšek, 18 letni Jaka Pivk in 23 letni Franc Kopač. Sodniki so spoznali za krivca le Jakoba Petkovška in Franceta Kogovška ter ju obsodili vsakega na 3 leta ječe, 2000 lir globe in plačilo pravnih stroškov in sodbe. Obsojena sta bila zaradi tatvine. Drugi obtoženci pa so bili oproščeni, ker ni bilo dokazov.

Dne 23. januarja letos so italijanski finančni organi nekje v cerkljanskih grapah prijeli štiri ženske in enega moškega, ki so jih obdolžili, da so skrivaj prekorajili jugoslovansko mejo in od tam vtihotapili na italijansko stran sladkor, tobak, čaj, kavo, kavnine, prinese, moko in cigarete. Te reči, ki so revnim cerkljanskim hribovcem vsakdanja hrana, so na jugoslovanski strani cenejši kakor pa na oni.

Vseh pet so 2. aprila sodili goriški sodniki. Obtoženi so bili, da so skupaj vtihotapili in da so brez potnega lista prekorajili mejo. Sodisce pa se je prepričalo, da je bilo to čisto navadno obmejno tihotapstvo in jih je samo zaradi tega obsodilo.

Obsojeni so bili: 27 letni Jakob Savli iz Reke na 300 lir denarne kazni, na 3 mesece in 15 dni zapora in še na 2555 lir globe; 23 letna Rozalja Pajntar iz Oreška na 120 lir in 4 mesece ter 200 dni kazni in na 3110 lir globe; 28 letna Marija Raspet z Bukovega na 550 lir, 3 mesece in 15 dni in na 2555 lir globe; 34 letna Marija Prezelj z Bukovega na 180 lir, 3 mesece in 15 dni ter na 2555 lir globe; 38 letna Ljilja Jurman iz Hladit na 50 lir, 3 mesece in 15 dni ter na 2555 lir globe.

Tako naokrog

V Ljubljani smo pravkar preživeli nekaj prav nerodnih tednov. Nič ne ve, odkod in kako je to prišlo — kar tukaj je bilo in vsi smo kihali, kašljali in bili hripavi in vsa zdravila so odpovedala, tuja in domača, in kar je človek videl na ulici, je vse šepalo in se zibalo in se opotekalo, kakor da žive v Ljubljani res sami pijanci, ki žive samo še od divje banaske šarnice, ne pa od pohlevnega lipovca.

Pa so zdravniki ugabali in ugabali, kaj naj bi bilo, pa so eni uganili, da je to hripa, drugi so pa rekli, da je to prehlad. Nekateri so tudi rekli, da pride hripa od prehlada, prehlad pa od hripe, oboje pa da pride od mokrote. Ja, te učnosti res nisem nikdar premišljeval; jaz sem vedel samo to, da kašljam in da kašljajo tudi drugi in sem bil prav hvaležen, da me gospodje, ki imajo napisano pravico pobirati za vsak pljunek na ulici posebno takso, niso nikoli nadlegovali. Ali so tako milostno ravnali z menoj iz obzirnosti do mene, ali pa se iz večje obzirnosti do sebe, tega ne vem — mogoče so se zbal, da bi utegnili po tem paragrafu še sami priti v konkurz, ker bi pa brez dvoma silno škodovalo pospeševanju tujkega prometa, ker ne bi bilo potem nikogar več, ki bi hodil na kolodvor tuje sprejemati.

Velika tolažba za Ljubljance pa je bila v teh hudih dneh, da nihče ni kašljal sam, ampak da so kašljali vsi. Pa ne samo v Ljubljani — tudi v Mariboru so kašljali in na Dunaju; celo na Francoskem so bili vsi prehlajeni in v Angliji so bili nahodni, da je kar cerlo od njih. Tako prehlajena in nahodna in hripava cela Evropa še nikdar ni bila kakor letos in mi smo lahko ponosni, da smo se tudi mi izkazali kot moderni ljudje, ki tudi v nadlogah in težavah nič ne zaostajamo za ostalim kulturnim svetom.

Sram bi nas pa lahko bilo, če ne bi imeli v Ljubljani svojega posebnega ljubljanskega prehlada.

Ljubljana je Ljubljana in tudi ljubljanski prehlad, ne kakšen mariborski. Mariborski prehlad je bolj lahke vrste — dan ali dva, pa mine kar na lepem. Ljubljanski prehlad je pa že bolj trdovraten.

Ljubljanski prehlad ne pride samo od mokrote v čevljih ali pa od prepaha v kavarnah. V Ljubljani poznam gospode, ki nosijo izvrstne čevlje in ki nikdar ne gredo v nobeno kavarno, ker se boje prepaha ali od desne ali pa od leve, ampak zahajajo samo v dvojno dobro zakurjeno pisarno, kjer jih že čakajo v kakšni miznici tople copate, pa pridejo včasih domov tako nahodni in prehlajeni, da morajo biti v posteljo. Pa tudi skozi ušesa pridele človeku v Ljubljani kakšen prehlad, ker je že čisto nedolžno petje v Ljubljani lahko jako nevarno. Pevci morajo namreč močno dihati, dihanje pa dela sapa in tista sapa pihna na ušesa tako neprijetno, da mogoče človek oboleli, tudi če noče. Zato pa mora biti človek v Ljubljani jako previden, če sliši kod kakšno petje; najboljša je, če gre prej k zdravniku, da ga preišče, če so njegove ušesne strune ubrane za zamorsko ali pa na domače petje. Brez take strokovne preiskave si človek nakopije lahko prehlad in nahod in »kijavica«, ki ni več ozdravljiva; če pa udari »kijavica« še na možgane, pa noben ajbiš in noben zdravnik več ne pomaga.

Največji reveži v Ljubljani so pa tisti, ki imajo prehlajene možgane. Izkušeni morje pravijo, da je takih ljudi v Ljubljani precej — v Mariboru žive le trije ali štiri taki nesrečniki, ki so pa baje že na potu okrevanja. Ljubljanske slučaje pa smatrajo zdravniki — specialisti za neozdravljive in če ima moja žena prav, se tudi jaz ne bom nikdar več vselil pravega zdravja... Ali pa moja žena ve — kakor se vzame.

Nekaj ljudi pa je pri nas prehlajenih še na prav poseben način. Ta prehlad ima za posledico hud nahod, ki pa ni tiste lahke vrste, da bi bilo treba nanj samo čakati, če bo prišel, in potem zopet počakati, kdaj bo izginil, ampak je stanovit in traven kakor najboljši trajni kodri. Kako se temu

„Koroško Korošcem!“

Pred plebiscitom so Nemci na Koroškem zaglali velik krik: Koroško Korošcem! Slikali so Jugoslovane kot bandite, roparje, ki se hočejo polastiti tuje lastnine. Slikali so jih kot vlomitelje, ki so vdrl v tujo deželo, v kateri nima ničesar iskati! Izdali so geslo: Koroško Korošcem!

Danes vemo, kaj se je skrivalo pod tem geslom. Ničesar drugega kakor vsenemški imperializem. Po razsulu Avstrije je terjala pravičnost, da bi na podlagi narodnostnega načela Slovenska Koroška pripadla narodni državi Slovencev, to je Jugoslaviji. Slovenska zemlja Slovanom! Slovenska Koroška je del Slovenske in slovanske zemlje, in ob razpustu stare monarhije so s polno upravičenostjo terjali Slovenci kot narod to slovensko zemljo zase.

A Nemci so smatrali Koroško kot svojo zemljo. Mislili so, da imajo na podlagi mnogostoltnega

zatiranja in potujčevanja koroških Slovencev pravico do te zemlje! Njihova zah-eva je bila čisto enostavno poblep po tuji zemlji ali z drugo besedo: Koroško — Nemcem! Zdej to čisto jasno povejo. Koroško imenujejo »nemsko deželo«, »najjužnejšo obmejno deželo strnjene nemškega jezikovnega ozemlja«, »nemsko južno marko«, »nemski življenjski prostor«.

Da bi Koroško še hitreje ponemčili, so po vojni začeli naseljevati med Slovenci rajhorce. To so delali prav sistematično. Pokupili so 3854 ha zemlje in naselili na pokupljenih posestvih 130 nemških družin. To se pravi: »Koroško Korošcem!« O ironiji! Koroško jemljejo Korošcem in jo dajejo rajhorcev, luteranom! Skoro po vseh slovenskih župnijah Slov. Koroške najdete danes med Slovenci naseljene rajhorce — luterane! Tak je bil pravi pomen klica: »Koroško Korošcem!«

60 milijonov za koroške ceste

V Celovcu obstoja posebno društvo za cestno skrbstvo. Malokatero društvo se more ponahati s takimi uspehi, kakor baš to društvo za cestno skrbstvo. Dasi dunajska vlada tudi sicer ne prezira želja raznih koroških ustanov, ji je društvo za cestno skrbstvo in njegove želje prav posebno pri srcu. To pa ni nič čudnega, če pomislimo, da je Koroška obmejna dežela in ena od najvažnejših avstrijskih strateških terenov. Je torej dovolj vzroka, da naj bodo ceste v tej deželi kolikor mogoče na visku. Oficijsko se seveda prizna, da se vse to dela le radi tujkega prometa.

Omenjeno društvo za cestno skrbstvo je objavilo te dni poročilo o svojem delovanju. Iz tega poročila je razvidno, da se je izdalo v letu 1933 in 1934 za gradnjo cest na Koroškem skupaj 7 milj. 646.000 šilingov, kar znaša v našem denarju okrog 60 milj. Din. Od tega zneska se je izdalo za gradnjo državnih cest in mostov 5.736.000, za nevarske ceste pa 1.900.000 šilingov. Ta denar je bil izdan za Koroško iz 60-milijonskega fonda, ki ga je stavila dunajska vlada na razpolago za realizacijo

svojega tako zvanega »2-letnega cestnega načrta«. Iz tega fonda je odpadlo za Koroško, kakor računano, 7.646.000 šilingov; je pa bilo za Koroško stavljeno na razpolago še mnogo drugih kreditov, ki so se uporabili za gradnjo cest, ki jih poročilo društva za cestno skrbstvo na Koroškem ne omenja.

Od manjših cest, ki naj se zgradijo v čim krajšem času, omenja poročilo zveze: Trebinje—Raddece, Beljak—Blaske jezero, Vrba—Rožek—St. Jakob, Gornja Bela—Spodnja Bela, Gornja Bela—Malnice, Beljak—Feldkirchen, Celovec—Feldkirchen. Z ozirom na ceste na Vel. Zvonar bo treba na vsak način zgraditi tudi cesto v dolini Bele, za kar bo morala zbrati sredstva dežela sama in namerava to storiti s pomočjo doklad na benzin. Nadalje je nujna izgradnja ceste, ki bo tvorila zvezo od ceste na Vel. Zvonar z »Packstrass« v Spodnji Dravski in pa Labudski dolini. Konečno pravi poročilo, da se bodo še to leto zgradile ceste zveze Federaun—Suha in Zilica—Vrata kot odcipi italijanskih državnih cest. Tudi ti odcipi so baje samo v interesu tujkega-prometnega napredka.

Nesrečen konec poskusa z letanjem

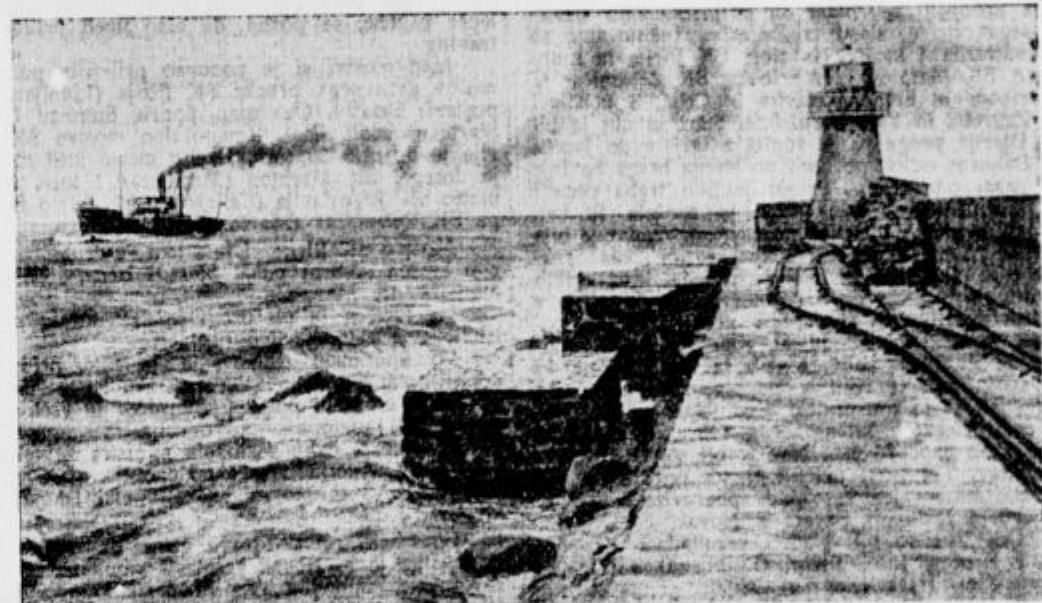
V Michiganu v Združenih državah se je na letališču v Flintu dvignil z letalom 2000 metrov visoko 22 letni Floyd Davis. V višini 2000 metrov je skočil iz letala z »netopirjevimi krili«, ki jih je sam skonstruiral. Misli je, da bo povsem lepo pristal na tleh. Toda le nekaj minut je držal ravnotežje v zraku. Potem pa so se njegova krila povisela naprej in nesrečni iznajditelj je pričel padati navzdol. Zaman je poskušal odpreti padalo, ki ga je imel na hrbtu. Vrlica, za katero je vlek, se je zapletla med krila. Strmoglavil je na tla in obležal razmesarjen. Njegovi prijatelji zatrjujejo, da one minute, ko se mu je posrečilo leteti z njegovi krili, dokazujejo, da je njegova ideja o prostem letanju človeka prava.

»Kako ste se mogli preriniti skozi tako gnečo? Jaz sem moral čakati celo uro.«
»Kadil sem cigaro, ki ste mi jo včeraj podarili, pa so se mi vsi kar odmikali.«

500 delavcev oglušelo pri eksploziji

V Konamu na otoku Koreji se je pretekli dni pripetila v tamkajšnji tvornici dušika strahotna eksplozija. Eksplozija je bila tako katastrofalna, da so kovinski deli kotla, v katerem je eksplodiral dušik, zleteli več sto metrov v zrak in poškodovali mnogo okoliških zgradb. Od silnega zračnega pritiska so v celi mestni četrti popokale vse šipe. Zračni pritisk je dalje prevrnil vse vozove in avtomobile, ki so bili v bližini tovarne. Med ljudmi je nastala strahovita panika. Ubilih je 7 delavcev, nad 50 pa ranjenih, 500 delavcem pa so od silovitega zračnega pritiska popokali bobniči v ušesih, tako da so siromaki oglušeli.

Neki ameriški državljani iz Detroita je začutil potrebo, da sporoči predsedniku Rooseveltu nekatere svoje nasvete za vladanje. V to svrhu mu je poslal brzojavko, ki je vsebovala blizu 12.000 besed in ki ga je stala lepo premoženje.

Pogled na vhod v klajpedsko (memelsko) pristanišče s svetilnikom. - Nemčija razvija zadnje tedne silno propagando, da bi to mesto zopet izrgala Litvi

nahodu pravi, ne vem; kaže pa, da so v njem združeni kar vsi ljubljanski nahodi in prehladi z močnim žganskim vred. Ta prehlad pa ne prihaja od mrzote.

Ni torej nič čudnega, če se danes cela prehlajena Evropa trudi, kako bi se nežnega kihanja, smrkanja in kašljanja iznebila. Zdravnikov zoper to nadlogo se ne manjka. Eni svetujejo, da bi bili najbolje, vse ljudi pomoriti z ognjem in mečem; če bodo ljudje pomrli, tudi nihče ne bo prehlajen ali nahoden. Temu zdravilu se pa upirajo drugi, ki imajo vseeno raje večni nahod kakor pa smrt in nahod? Zato bo najboljša, če vse prehlajence in vse nahodnike celega sveta zberemo na konferenco, ki jo bo treba vsled pravočasno naznanjeni pristojni oblasti, da ne bo prepovedana, na konferenci pa soglasno sprejmemo in odobrimo sklep, da nismo prehlajeni in da nismo nahodni, pa bo vse v redu! Glava boli samo tistega, ki sam sebi verjame, da ga glava boli; če pa pravi, da ga ne boli, je pa zdrav!

Po tem nasvetu bodo začeli baje zdraviti te dni vso Evropo in ves svet. Mi Slovenci pa smo lahko ponosni, da se nahaja med temi zdravniki tudi naš odlični rojak, ki so ga pa Angleži vzeli za svojega in ga napravili za lorda, žalilob pa so ga prekrstili v »Edena«, da skoro nihče ne ve, odkod in čegav je. Doma v Skofji Loki so mu rekli »Idna«, mi reveži pa ne moremo nič za to, če angleški trmoglavci pišejo »e«, berejo pa »e« za »ie! Sicer pa v Skofji Loki tudi tako delajo.

Sicer pa Ljubljana kljub svoji hripavosti in kljub vsem prehladom in nahodom le še ni tako bolno-trudna kakor bi človek mislil, ampak še čisto dobro živi in se pripravlja na velike reči. Tega pa ne vem iz kakšnih »informacij« z meredajne strani, ampak tako iz govorjenja ljudi. Že star pregovor

namreč pravi, »da vsi ljudje vse vedo, Ljubljance pa še nekaj čez« in zato ne vem, zakaj ne bi Ljubljancev verjel.

Sedel sem lepo v kavarni, naročil črno kavo brez prepaha, in ves srečen in zadovoljen, da sem doma že svoje umazane ročice opral, sem se naslonil ob oknu in gledal mimoidoče ljudi. Bilo je prav lepo. Pa sta prisledla k posebni mizi dva gospoda, ki sta govorila med seboj precej glasno — kaj se hoče, na svetu morajo biti tudi naglušni ljudje, sicer bi bili oddelki za ušesne bolezni po bolnišnicah brez pomena. Jaz sem bil torej s svojimi zdravimi ušesi primoran poslušati njune zamimivosti.

»Veš,« pravi prvi, »jaz vem iz najboljšega vira, da se bo ta družba razšla. Je že šalenjeno in nič več ne pomaga!«

»Kako razšla?« — pravi drugi, »zakaj razšla? Ali zmanjkuje?«

»To ravno ne — ampak vse bi rad imel samo eden! To pa ne gre. Tukaj so otroci, ki hočejo svoje, pa ta hoče tudi svoje in ta svoje in vsak svoje. Nimajo pa vsi skupaj nič — samo eden ima nekaj. Ta je pa pameten mož. Ta pravi: »Zakaj bi vi žrli moj denar? S svojim denarjem vzdržujem jaz lahko svoje lastno podjetje, ne pa vaš! Meni dajte, kar je mojega! Če pa nič več nimate, se pa obrnite na banovinski bednostni fond, ali začnite vsi skupaj krošnjariji od hiše do hiše s kakšnimi srečkami ali kar hočete — to meni nič mar! Meni dajte mojega! Tako pravi ta in ima prav! Boš videl, da homo kmalu imeli v Ljubljani novo podjetje!«

»Beži, beži, — novo podjetje! Kakšno pa? Saj še toliko nimam, da bi lahko začel kapeljne prodajati, nikar ribi! Za take reči je treba denarja!«

Tako sta se gospoda pogovarjala, jaz sem pa gledal zopet na cesto in ker je bil ravno petek, sem začel ugibati, kako bi se človeku prilegle kakšne ribe, če ne bi bil prehlajen ne samo na možganih, ampak tudi v — žepu! O, ta nesrečni prehlad, ki ga ni ne konca ne kraja...

Nedeljski sport

Primorje : Bask 3:1 (1:1)

Ljubljana, 7. aprila.

Primorje je s svojo današnjo igro prijetno iznenadilo navzoče občinstvo, katerega se je nabralo okrog 1500. Od svojih zadnjih tekem ga skoraj ni bilo spoznati neglede na to, da je nastopilo v svoji običajni postavi. Z današnjo zmago si je zopet pridobilo simpatije prijateljev nogometnega sporta, ki ki so začeli v zadnjem času resno in tudi upravičeno dvomiti v uspeh našega nogometa. Občinstvo je danes zadovoljno zapustilo igrišče z edino željo, da se naš ligaš sedaj drži vsaj na višini, ki smo jo danes videli pri njem. Toda bojimo se, da prihodnjič ne bo zopet padel, ker naš nogomet je na žalost že tak, da enkrat prav dobro zaigramo, drugič pa popolnoma odpovemo. Upajmo, da bo šlo odslej boljše, saj točko zelo potrebujemo in današnja zmaga naj bo našemu ligašu največja vzpodbuda pri njegovem nadaljnjem poslu v državni ligi.

Na igrišču se najprej pojavi Bask, nato pa še Primorje in nobeno moštvo ni bilo posebno aplavdirano, ker je bilo občinstvo zaradi zadnjih tekem Primorja očitno precej razočarano in zato je tudi malokdo pričakoval, da bi moglo biti danes tudi boljše. Sodniku g. Podubskemu iz Zagreba sta se predstavili moštvi v naslednjih postavah:

Primorje: Starec, Jug, Bertoncelj, Zemljak, Slamič, Boncelj, Janežič, Pupo, Makovec, Bertoncelj, Zemljak.

Bask: Babič, Mihailovič, Rantič, Dimitrijevič, Ačimovič, Klisarič, Pavlovič, Babamović, Tomašević, Matjas, Sarič.

Primorje je danes zaigralo letos prvič tako, kakor je v tako važnih tekmah, kakor je državno prvenstvo, potrebno. S takim elanom in s tako poštvovalnostjo smo ga videli samo tedaj igrati, ko je zmagovalo tako kakor danes. Vrzeli, ki so se pokazale v napadu vsled počasnosti in premajhne odločnosti strelcev, ki so zastreljali oziroma pokvarili nekaj popolnoma zrelih šans, so posamezniki kakor celota popravili s svojo odločnostjo in poštvovalnostjo, kateri se moramo, zlasti, če se spomnimo zadnje tekme, naravnost čuditi. In če pomislimo, da je moštvo igralo skoraj celo igro samo z 10 igralci — Pupo je moral vsled blesure, ki jo je dobil takoj v začetku, samo statirati — potem lele pride njegov današnji uspeh do prave veljave. Toda, ko bi imelo Primorje v napadu hitre strelce, ki bi se znašli v situacijah, ki se jih da dobro izrabiti, potem bi bila današnja zmaga še večja in končni rezultat bi bil dosežen že prvi polčas. V splošnem so bili pa danes vsi dobri, ali vsaj izredno poštvovalni so bili vsi in vsem se je poznalo, da gre za biti in ne biti. In zato tak elan in tempo. Če govorimo o posameznih igralcih, bi bilo omeniti to-le: Starec je bil v prvem polčasu slab, in gol, ki ga je spustil, je bil ubranljiv. V

drugi polovici se je pa zopet pokazal s svoje dobre strani in je včasih kar malo preveč tvegalo svoje življenje. Obramba je bila sigurna, vendar je Bertoncelj nadkriljeval svojega tovariša Juga, ki se ni vselej izkazal z odbojnimi udarci. Halfinija je bila v ofenzivnem in defenzivnem pogledu zelo uspešna, najboljša moža sta bila vsekakor mali Boncelj in veliki Slamič, ki je s svojo glavo ujel skoraj vse visoke žoge. O napadu smo že povedali deloma svoje mnenje. Pominiti bi še bilo, da so sementija nesmiselno podajali in mestoma ni bilo prave povezanosti. Zemljak se je danes po daljšem času zopet uveljavil, Janežič pa se je danes izkazal kot najboljši mož napada. Le škoda, da je moral Pupo statirati, ker drugače bi ta formacija izvedla še malo več akcij.

Bask ni tako slabo zaigral, kakor to rezultat pokaže. Tehnično in taktično je celo nadkriljeval domačin in je imel boljše kombinacije in tudi večjo povezanost je bilo opaziti, kakor pri našem ligašu. Toda elan in izredna borbenost domačin sta mu prečrtala skoraj vse račune. Ožja obramba je bila prav dobra in je zlasti desni branilec dobro držal Zemljaka. Krilci so imeli sprčo prodorov domačin mnogo posla v ozadiju, ki so ga zadovoljivo opravili. Napad je imel dobre moči, ki so se dobro sporzumevale in lepa kombinacijska igra jih je opetovano pripeljala pred vrata domačin, katere so neredkokrat ogrožali. Enajstotica je napravila s svojo igro dober vtis. kajti gostje so bili sredi orve polovice ter v začetku in dobro tretjino v drugi polovici v premoči.

Prvi polčas so otvorili domači, drugo polovico pa gostje. Igra je takoj v začetku pokazala, da bo zelo živahna. Tempo pa je v drugem delu drugega polčasa popustil in to tem bolj, v kolikor so se domači potegnili v obrambo, kar se je opazilo zlasti tedaj, ko so zabili vodilni gol. Ko so domači postavili končno stanje, je pa igra zelo izgubila na svoji zanimivosti, ker je šlo Primorju v glavnem za to, da obdrži rezultat. Gol za goste je zabil Tomašević v 17. minuti prvega polčasa, za domače pa Janežič v 19. minuti prvega ter v 28. minuti drugega polčasa, in Zemljak v 16. minuti drugega polčasa.

Sodnik g. Podupsky iz Zagreba je sodil prav dobro.

Zagreb: Hašk : BSK 1:0 (1:0). — Concordia : Slavija (Sarajevo) 2 : 1 (1 : 0). — Jugoslavija : Gradjanski 1 : 0 (0 : 0). — Hajduk : Slavija (Osijek) 9 : 0 (6 : 0).

Primorje (jun.) : SK Zalog 8:1.

Grafika : Primorje (rez.) 1 : 1. V predtekmi sta se srečali dve garnituri Primorja s SK Zalogom, oziroma z Grafiko.

Crosscountry za državno prvenstvo

SK Ilirija zopet drž. prvak. Med poedinci prvi Bručan (Ilirija)

Celje, 7. aprila.

Državno prvenstvo v cross-countryju se je letos vršilo prvič v Celju. Pokroviteljstvo je prevzela mestna občina, ki jo je zastopal finančni referent g. dr. Vrečko. Organizacija prireditve je v splošnem izpadla popolnoma v redu in zadovoljivo. Udeležba klubov in poedincev pri tekmovanju je bila zadovoljiva, vendar se je pričakovalo številnejšega odziva, zlasti iz Zagreba. Tekmovanja so se udeležila 4 moštva in sicer SK Ilirija iz Ljubljane, SK Maraton iz Maribora, SK Železničar iz Maribora in SK Jugoslavija iz Celja, 3 poedinci iz Zagreba in 1 iz Varaždina. Start in cilj je bil na Glaziji, proga pa je vodila iz igrišča do Janiča na Babnem, odtod po cesti do levega brega Savinje in nazaj na igrišče. Proga je bilo treba preteči dvakrat. Dolžina cele proge je znašala 10 km. Proga je tekla v glavnem po ravnem, vendar je bila zaradi zadnjega deževja precej razmeščana. Tekmovanje je poteklo popolnoma v redu, brez vsakih protestov, in sicer po daljšem času prvič, kar je v našem sportu zelo razveseljiv pojav in to še posebej povdarjamo. Sodniški zbor so tvorili sodniki iz Zagreba, Celja, Maribora in Ljubljane, ki je svojo nalogo rešil v popolnem soglasju. Po funkcijah je bil konstituiran pred tekmovanjem. Kot savezni delegat je bil navzoč g. Novak iz Zagreba. Točno ob napovedanem času je bil start vseh tekmovalcev. Tik pred pričetkom sta pozdravila vse zbrane tekmovalce zastopnik pokrovitelja g. dr. Vrečko in zastopnik Saveza g. Novak.

Doseženi so bili sledeči rezultati:

1. Bručan Jože, Ilirija (Ljubljana) 33:17;
2. Fles, Hašk (Zagreb) 33:40;
3. Cavič, Slavija (Varaždin) 33:50;
4. Kangler, Maraton (Maribor) 34:12;
5. Doršič, Maraton (Zagreb) 34:15;
6. Osterman, Ilirija (Ljubljana) 34:50.

Mariborski sport

Maraton - prvak dravske banovine v rokoborbi

Maribor, 7. aprila.

Snoči se je vršila v dvorani Zadrudne gospodarske banke zanimiva sportna prireditev, ki je za letos odločila vprašanje prvenstva dravske banovine v klasični rokoborbi. Prvenstvo je ostalo zopet za dobo enega leta v Mariboru ter si ga je osvojil glavni propagator te lepe sportne panoge v Sloveniji in prireditelj tekmovanja SSK Maraton. Udeležba pri tekmovanju je bila lepa in konkurenca silno ostra. Svoje reprezentante so poslali v borbo vsi trije slovenski klubi, ki gojijo v svojem sestavu tudi rokoborbo, poleg Maratona še SK Svoboda iz Maribora ter SK Ilirija iz Ljubljane. Tekmovalo se je v vseh sedmih rokoborbenih kategorijah, toda le Maraton je nastopil s kompletnim moštvom, dočim je Svoboda postavila šest tekmovalcev in Ilirija pet. Tekme je vodil glavni tajnik JTAS iz Zagreba g. Vilko Richter, ki je bil obenem vrhovni sodnik ter je vršil svoj posel s trogo objektivnostjo. Stranska sodnika sta bila Franjo Kramberger in Frane Kerbič, ki sta delala ob tej priložnosti tudi sodniški izpit ter bosta prva izprašana sodnika za rokoborbo v Sloveniji. Tekmam je prisostvoval tudi podpredsednik JTAS in častni predsednik Maratona dr. Alfonz Wankmüller. Zanimanje za tekmovanje je bilo zelo znatno ter je bila dvorana Zadrudne gospodarske banke nabito polna sportnega občinstva, ki je z nenavadno živahnostjo spremljalo potek borbe.

Klubi so nastopili v sledečih postavah: Maraton: Anžel (bantam), Ušaj (perolahka), Sernko (lahka), Verbošt (welter), Vidie (srednja), Pirher (poltežka) in Rudl (težka kategorija). SK Svoboda:

Pirnat (bantam), Lepenik (perolahka), Kramberger (lahka), Niki Cokan (welter), Kemperle (srednja), Jedločnik (težka); v poltežki kategoriji niso imeli tekmovalca. SK Ilirija: Ulsberger (bantam), Borovnik (lahka), Kunaver (welter), Presetnik (srednja) in Gorjane (poltežka). V perolahki in teški kategoriji Ilirija ni imela reprezentantov. Pričelo so se tekme z borbo med Maratonom in Svobodo ter so se končale z 12:3 za Maraton. S tušem so zmagali po vrsti prvi trije Maratonci Anžel, Sernko, Verbošt, po točkah Pirher, dočim je bil Vidie tuširan od Ilirijana Presetnika. Ker niso imeli Ilirijani tekmovalcev, so morali prepustiti tudi v perolahki in teški kategoriji Maratonu po 2 točki. — Sledila je borba med Maratonom in Svobodo, ki je bila silno napeta in mestoma prav dramatična. Rokoborec Svobode se pozna, da so izšli iz izvrstne maratonske šole, vendar niso mogli odoleti borbenim Maratoncem. Od Maratoncev sta zmagala s tušem Ušaj in Vidie, po točkah pa Sernko, dočim je Pirher dobil dve točki brez nasprotnika. S tušem sta zmagala Svobodaša Cokan Niki in Jedločnik, po točkah pa Pirnat. Senzacija večera je bila borba v lahki kategoriji med članom SK Svobode Krambergerjem, nekdanjim prvakom dravske banovine, in mladim Maratoncem Sernkom. Slednji je šele tako rekoč začetnik, pa je nudil rutiniranemu nasprotniku silovit odpor in ga presenečal neprestano z novimi napadi in nevarnimi prijemi, da ga je povsem potisnil v obrambo in ga sladnjič prenegal po točkah. Tekme so se končale z borbo med Ilirijo in Svobodo. Ilirijane je tu spremljala znatna smola, ker so podlegli nasprotniku, kateremu so bili po rezultatih, doseženih proti Maratonu, naj-

manj enakovredni. Videlo se je, da je nastopila Ilirija v borbi brez pravega treninga, ker so odrekli rutinirani bori, kakor Kunaver in Presetnik proti mnogo slabjšim nasprotnikom. Za Ilirijo sta dobila točke edino Ulsberger, ki je premagal Pirnata po točkah in Gorjane, ki je bil brez nasprotnika, za Svobodo pa so zbirali točke Kemperle in Kramberger s tuširanjem, Cokan z zna-

go po točkah ter Lepenik in Jedločnik, ki sta bila brez nasprotnika.

V skupni klasifikaciji si je priboril SSK Maraton 21 točk in s tem naslov prvaka dravske banovine s pravico, da sodeluje v držav. prvenstvu moštev, Svoboda je odnesla 18 točk in Ilirija 8. Trajale so rokoborbe od osmih zvečer do polnoči.

Občni zbor Zimskosportne podzveze

Ostra kritika poslovanja Jugoslovanske zimskosportne zveze

Maribor, 7. aprila.

Kljub temu, da se nam še s pohorskih vrhov beli sneg, smo letošnjo smučarsko sezono danes tako rekoč uradno zaključili, ko je polagala vrhovna instanca v mariborskem zimskem sportu račune o hisevanju v pretekli poslovni dobi. V lovski sobi »Orla« se je vršil danes dopoldne občni zbor Mariborske zimskosportne podzveze. S svojimi delegati se je istega udeležilo izmed 15 včlanjenih društev 12. Navzoči so bili: zastopnik župana in mestne občine mag. ravnatelj Rodošek, ravnatelj v p. dr. Tominšek, predsednik SPD in zastopnik Tujsko-prometne zveze inž. Slajmer, zastopnik mestnega poveljstva kap. Stanojevič ter zastopnik Jugosl. zimskosportnega saveza Predalič. Občni zbor je vodil predsednik kap. v p. Miloš Gnuš, poročali so pa še Vetrhi, Golubovič, Forstnerič in dr. Luttman.

Poročila so nudila zanimiv vpogled v razgibano in delavno minulo poslovno dobo. S 16 prireditvami je podzveza dostojno absolvirala svoj sportni program. Gospodarilo se je kljub velikim težavam dobro ter je imela skoro 30.000 Din dohodkov, prav toliko pa tudi izdatkov. Velikega pomena je bilo delo podzveze na tujsko-prometnem polju. Glavne zimskosportne postojanke z njenega področja so sedaj že splošno znane v vsej državi. Ostra kritika je padla v poročilih na račun Jug. zimskosportne zveze v Ljubljani. Tako glede izvedbe vseslovenskega prvenstva, pri katerem je podzveza zahtevala, da naj bi se priredila 50 km tekna na Pohorju, glede sklicanja izredne glavne skupščine, ki je kljub tozadevnemu sklepu ni bilo, glede ovir pri polaganju izpitov ter glede zapostavljanja pri podporah, zlasti pa zaradi prakse, s katero so se doslej nominirale naše reprezentance. Splošno se zahtevajo za sestavo reprezentanc izbirne tekme.

Vsa poročila, zlasti pa kritiko o poslovanju centrale so zborovalci vzeli z odobravanjem na

znanje. Sledile so volitve ter je bil zopet izvoljen v celoti dosedani odbor s predsednikom Gnušom na čelu. Delegat saveza Predalič je prinesel pozdrave osrednje matice ter obenem odgovarjal na očitke, ki so padali na račun njenega dela. Pozdrave so izrekli še ravnatelj Rodošek za mestno občino in zadrugo Pohorski dom, inž. Slajmer za SPD in Tujskoprometno zvezo in ravnatelj dr. Tominšek. Zborovanje, ki se je pričelo ob 9 dopoldne, se je končalo ob 11.

SK SVOBODA : SK CELJE 2 : 2 (2 : 1)

Maribor, 7. aprila.

Tekma, odigrana na igrišču »Svobode«, ni nudila lepe igre. Opazilo se je, da se igra predvsem za točke. Računalo se je, da se sicer na zmago domačinov, vendar pa odgovarja neodločen rezultat podani igri. V prvem polčasu je imelo moštvo »Svobode« nekoliko več od igre, v drugem polčasu pa so domači močno popustili in prepustili gostom več inicijative. Sodil je Lukežič iz Ljubljane.

V predtekmi sta se srečali rezervni moštvi Železničarja in Svobode v prijateljski tekmi, ki se je končala z izidom 7:1 za Železničarje.

Celjski sport

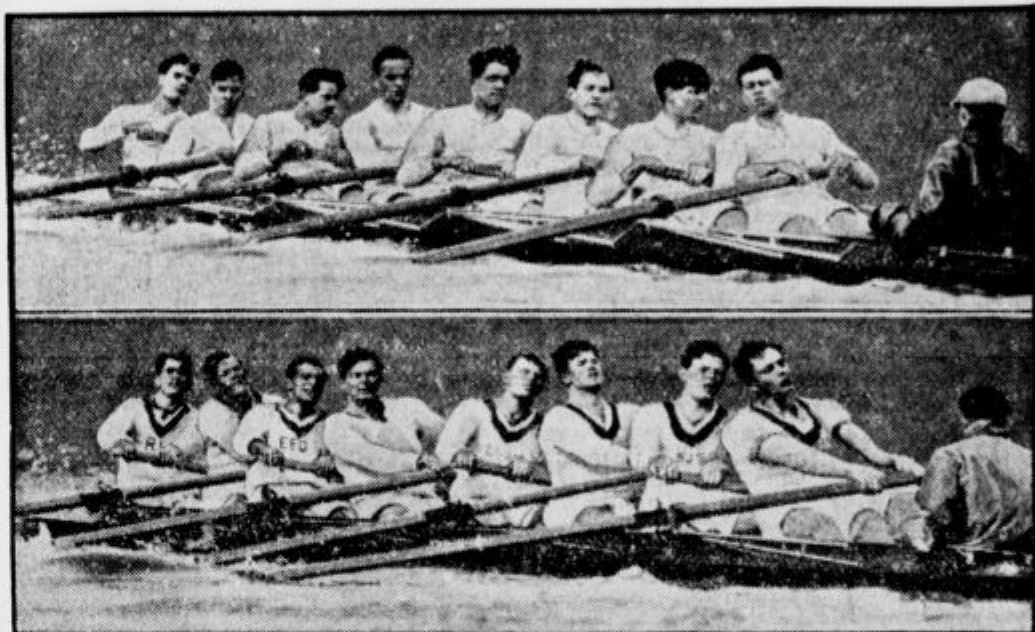
SK Olymp : SK Atletiki 5 : 2 (3 : 1)

Danes popoldne je bila na premočenem igrišču pri Skalni kleti prvenstvena drugorazredna tekma med SK Olympom in SK Atletiki. Tekma je bila kljub slabemu terenu precej živahna in zanimiva. Skoraj ves čas je prevladoval SK Olymp, pri katerem se tudi vidi dober trening in se njegovemu moštvu pozna poštvovalnost. Sodil je dobro gosp. Veblo. Občinstva okrog 200.

Na Glaziji je bila ob 2 trnang tekma med mladino SK Celja in rezervno SK Jugoslavije, ki se je končala z izidom 2:1 za mladino SK Celja.

Oxford - Cambridge

Cambridge si je izvojeval dvanajst zaporednih zmag

Zgoraj moštvo Cambridge, spodaj pa moštvo Oxford

Sedemdesetdeset let sta se srečali letos veslaški osmerki univerz Oxforda in Cambridge v tekmovanju, za katerega vlada po vsem svetu velikansko zanimanje. Je pa to v resnici svetovni sportni dogodek, za katerega vlada v Angliji vsaj tako zanimanje kakor za največje konjske dirke ali za najvažnejše finalne nogometne tekme. Po vsej Angliji, zlasti pa v Londonu, govore zadnje dni pred tekmo samo o tem srečanju omenjenih univerz in na sto tisoče ljudi se nabere ob bregovih Themse, kjer se vrši borba na 7 km dolgi progi.

87 borb je bilo doslej,

v katerih je zmagala univerza Cambridge 46, Oxford pa 40 krat, enkrat in sicer leta 1877, pa je ostala borba neodločena, ker sta prišla oba čolna istočasno na cilj. Lansko leto pa je Cambridge dosegel nov rekord s časom 18:03. Zanimanje za letošnje srečanje je bilo že zato izredno veliko, ko se je Oxford tako popravil, da se je celo govorilo, da zna letos odnesti zmago. Obetala se je torej že vnaprej izredno huda borba in zato ni čudno, da so govorili v Londonu cel teden samo o tej sportni prireditvi. Celotake Angleže, ki se sicer prav malo zanimajo za sportne dogodke, je spravilo to tekmovanje iz ravnotežja. V dolgih kolonah je poročal ves angleški tisk o tem dogodku, o moštvih ter o pripravah, sploh o vsem, kar more javnost zanimati. Seveda ugibanj je bilo več kot dovolj, četudi so v splošnem pripisovali zmago sedanemu prvaku. Čim bližji je bil dan tekme, tem večje je bilo zanimanje, in sobotni popoldan je privabil sto tisoče gledalcev, ki so nosili svetlo in temnomodro trake, s katerimi se je takoj vsakogar spoznalo, ali navija za to

ali ono osmerko. Svetlomodro barvo ima namreč Cambridge, temnomodro pa Oxford.

Kako so trenirali?

Obe moštvi sta bili več tednov v hudem treningu. Zadnje dni so posvetili še podrobnostim, proučevanju vode ter poti, čolna in vesel. Oxford je tako treniral, da je kar več močnih vesel zlomil, dočim je uničil Cambridge samo dve. Kako sta forsirali obe osmerki naporen trening na Themsi, dokazuje dejstvo, da sta morali zadnje dni pred tekmo počivati. Popravlil se je zlasti Oxford, ki je imel letos daleko večje šanse, kakor preteklo leto; imel je solidno moštvo ter dobro pripravljeno. Cambridge pa je na drugi strani tehnično boljše moštvo in je imela ta osmerka običajno take veslače, iz katerih se je dalo nekoliko več iztisniti, kakor iz one iz Oxforda. Četudi so dobili nekateri v treningu, v katerem je imel Cambridge vedno boljše čas, kakor Oxford, vtiš, da Cambridge nima pravega veselja do zmage, je le-ta vendarle zmagal. Oxford pa bi imel boljše izgleda v slučaju vetra, slabega vremena ali pri razburkani vodi.

Tekma se je začela v soboto popoldne ob 14.45. borba pa se je vršila na 6800 m dolgi progi na Themsi od Putneya, kjer je bil start in pa do Mortlake, kjer je bil cilj.

Zmagal je zopet Cambridge v času 19 minut 48 sek. in je prišel za štiri in pol dolžine pred Oxfordom na cilj.

Sah

Monstre-brzturnir v Ljubljani.

V nedeljo so imeli šahisti dravske banovine velik praznik, ko se je v Ljubljani vršila velika prireditev, pri kateri so imeli možnost sodelovanja vsi slovenski šahisti. Prireditve je uspešno zelo dobr. Turnirja se je udeležilo 81 igralcev. Prvo mesto je dosegel Milan Vidmar, ki je v skupini prvakov dosegel 6 točk. Pol točke sta zaočala Sikosek in Šorli, četrti je bil Preinfalk in zadnji nagradi sta si pa razdelila Libč in Longer. V ostalih skupinah so bili zmagovalci sledeči gospodje: v drugi Furlani, v tretji Peterman, Gertrzi Hren, peti Nadižar, šesti Udovič, sedmi Cerzinič, osmi Berčič in deveti Pavletič. Turnir je izvrstno vodil profesor dr. Bajec. Igralci so bili nagrajeni z lepimi knjigami, ki so jih velikodušno poklonile knjigarne v Ljubljani.

»Kako je tvoji ženki, Ivan?«
»Oh, slabo — zelo slabo!«

»Pa zakaj?«

»Snoč me je tako strašno udarila, da ima danes vso roko zatečeno.«

Na vsem svetu se porabi letno okrog 40.000 ton popra.

»Mama, ali naj tudi za ata molim?«